

FARNÍ MĚSÍČNÍK

11. 10. 2009

28. nedele

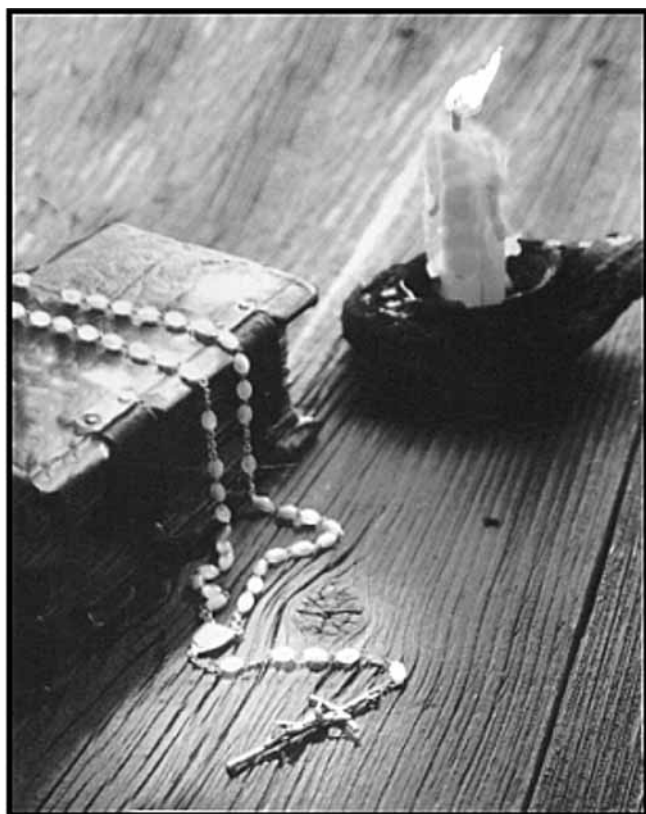
v mezidobí

Číslo: 11

Ročník: 14

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

V říjnu – měsíci zasvěceném modlitbě růžence -
nechť naše myšlenky a úvahy směřují k naději.

Prosba o naději

Pane Ježíši Kriste, Vykupiteli světa, Bože, děku-
jeme Ti, žeš přišel mezi nás a víš, v kolika nejistotách
a obavách žijeme.

Prosíme, vrať nám naději, abychom důvěřovali
v Tvá zaslíbení a s odvážnou radostí vstupovali do
budoucnosti, ze které k nám přicházíš, abys obnovil
Boží království.

Pošli nám dary svého svatého Ducha, abychom
neztráceli důvěru v dobro a v lidi kolem nás, i když
budeme často zklamáváni.

Víme, že předmětem naší naděje je budoucí život
u Boha, ale dopřej nám, prosíme, potřebnou míru
pozemské radosti, abychom nepodlehli pocitu
bezútěšnosti nebo nesmyslnosti života a neztratili
víru v Tvé vítězství nad veškerým zlem.

Neboť Ty žiješ a kraluješ navěky věků. Amen.

Ne dny ve tvém životě, ale život ve tvých dnech se počítá... Brian White

Kalendář		14. října - 14. listopadu 2009				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
			14. Kalist	15. sv. Terezie od Ježíše	16. sv. Hedvika	17. sv. Ignác Antiochijský
18. 29. neděle v mezidobí	19. sv. Pavel od Kříže	20. sv. Irena	21. sv. Hilarion	22. sv. Maria Salome	23. sv. Jan Kapistránský	24. sv. Antonín Maria Klaret
25. 30. neděle v mezidobí	26. sv. Rustik	27. sv. Frumencius	28. sv. Šimon a Juda	29. sv. Narcis	30. sv. Marcel	31. sv. Wolfgang
1. slavnost Všechny svatých	2. vzpomínka na všechny věrné zemřelé	3. sv. Martin de Porres	4. sv. Karel Boromejský	5. sv. Zachariáš a Alžběta	6. sv. Leonard	7. sv. Vilibrord
8. 32. neděle v mezidobí	9. Posvěcení lateránské baziliky	10. sv. Lev Veliký				

Modlit se za zemřelé?

Církev nedělá rozdíly mezi živými a mrtvými. **Bůh totiž není Bohem mrtvých, je Bohem živých.** Pro Něj jsou všichni lidé živí.

MODLITBA POMÁHÁ NEJEN ŽIVÝM

Věříme-li, že modlitba pomáhá živým lidem, proč bychom se neměli modlit i za mrtvé? Život je jeden, neboť jak říká evangelista: „Bůh není Bohem mrtvých, ale živých“ (srov. Lk 20,38). Smrt není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A tento osud nekončí ve chvíli smrti. Láska, kterou vyjadřuje naše modlitba, nemůže být tedy marná. Kdyby totiž na zemi láska měla moc, a po smrti již žádnou moc neměla, bylo by to popření slov Bible a zkušenosti církve, že láska je silnější než smrt, neboť Kristus ve své lásce k lidstvu smrt přemohl.

O modlitbě za zemřelé hovoří již Bible: "Proto dal Juda Makabejský přinést smírnou oběť za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy" (2 Mak 12,46).

CÍRKEV SE OD SVÉHO POČÁTKU PŘIMLOUVALA ZA ZEMŘELÉ

Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť (mši svatou), aby očištění mohli dosáhnout blaženého spojení s Bohem. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: "Pojďme jim na pomoc a vzpomínejme na ně. Proč bychom měli pochybovat o tom, že naše obětní dary za mrtvé jim

přinášejí nějakou útěchu? Neváhejme a pojďme na pomoc těm, kteří jsou mrtví, a obětujme za ně své modlitby." (sv. Jan Zlatoústý). Památka všech věrných zemřelých či lidově „dušičky“ je dnem, kdy se církev zvláště modlí za zemřelé. Tento zvláštní den modliteb zavedl roku 998 clunyský opat Odilo († 1048). Ve 13. století se tento zvyk rozšířil v západní církvi a papež Benedikt XV. jej v roce 1915 potvrdil pro celou církev.

"Jsme přesvědčeni, že když prosíme za všechny, kteří zesnuli před námi, tak jim to velmi prospívá..." (podle sv. Cyrila Jeruzalémského)

MÁME ZODPOVĚDNOST ZA TY, KTEŘÍ JIŽ ZEMŘELI

"V určité fázi svého křesťanského života jsem měl pocit, že se za zemřelé již modlit nemůžeme. Ale během let jsem dospěl k jinému názoru... Zdá se, že jako žijící máme určitou zodpovědnost za ty, kteří zemřeli a kteří za svého života buď nevěděli jak, nebo nechtěli Boha následovat. Mnozí umírali plni svého sobectví, zášti a nevyřešených pozemských bitev. Nejspíš tedy nějak zůstávají svázáni se zemí.

Jako křesťané máme určitou autoritu žádat odpuštění jejich hříchů a pochybení, aby mohli najít cestu k Bohu. Za zemřelé je možné se modlit např. osobně, či přinášením eucharistické oběti při mši svaté."

(Kenneth McAll)

ZDROJ: <http://vira.cz/>

Naše farnost dněs

Z farních matrik září 2009

Pohřbeny byly: **Milada Goláňová (1927)**
Marie Růžičková (1935)
Božena Spáčilová (1944)

Bylo....

- 26.9. večer chval
- Návštěva Svatého otce Benedikta XVI.
- 2. – 4.10. duchovní obnova pro biřmovance

12. 9. farní den

12.9. farní den na hradě v Brumov

28.9. hodové posezení na farní zahradě

Rodinné a mateřské centrum MALENKA

v Brumově-Bylnici zahájilo svoji činnost ve středu 30. září 2009. Toto centrum pro rodiče a jejich děti se nachází v budově bývalé Národní školy v Brumově, na ul. 1. května. Otevřeno bude každé úterý a čtvrtek od 8:00 do 12:00 hodin, první týden v říjnu vstup volný.

Z otvírání rodinného a mateřského centra „Malenka“

Svatý otec Benedikt XVI. v Brně - Tuřanech

Strážný anjel

Když jsem studoval na keramika, měli jsme spolužáka, skvělého, taky jsme mu říkali Michelangelo... Později odešel do Ameriky a udělal tam velkou kariéru, slyšel jsem, že se moc dobře oženil a má hodně peněz a hodně dětí... Jenže tehdy jsme byli všichni na startu, všichni jsme si připadali rovnocenní a to, že on nás už tehdy předbíhal o celá kola, dopalovalo. Záviděli jsme mu. Byl skromný a fajn kamarád, na oko jsme s ním kamarádili, teprve dneska, teď s odstupem času, vidím, co jsme byli za prevíty.

Byl zbožný. Pracoval na sošce anděla pro farní kostel někde na Vysočině, odkud pocházel. Měl tam starého pana faráře a tomu chtěl dát tuhle sošku k padesátému výročí jeho svěcení, chtěl ji věnovat do kaple andělů strážných. Chodívali jsme se na tu sošku dívat, pánové, to vám byla opravdu nebeská krása. Jako by se do toho anděla slily všechny naše sny, všechny touhy po dívce, kterou bychom chtěli milovat, i po kamarádovi, kterého bychom si přáli, byla to krása sama, dívčí i chlapecká i moudrá a zralá krása zároveň, člověk se podíval

tomu andělovi do očí a měl chuť si kleknout. Nebo udělat někomu něco moc a moc krásného. Jenže byli jsme prevíty.

Když náš „kamarád“ chtěl sošku vypálit, otevřeli jsme pec a – snad jsme si mysleli, jak jsme vtipní, snad to byla jenom a jenom závist – pomatklali jsme tu sošku kdečím. Starým krémem na boty, zbytky barev, které jsme měli v nádobách na glazování, jeden kolega na to věnoval i sklenici sádla, kterému právě poslali rodiče. Nosili jsme kdeco, holky na toho anděla stříkaly voňavky a laky na vlasy, byli jsme pravda dost opilí ten večer, jenže to nás neomlouvá. Pamatuji se, že jsme se při té naší hrozné práci stále smáli a děvčata se hihňala. Představovali jsme si, co se stane, až kolega otevře pec a vytáhne anděla, strašidelného bubáka. Když přišel čas, kdy šel otevřít pec, všichni jsme se seběhli. Zadržovali jsme smích, tajili jsme dech, ani jsme nedutali, jen jsme po sobě pokukovali. Otevřel pec. A my jsme strnuli, V peci stál anděl. Zářil. Vycházelo z něj světlo, jako by uprostřed něj hořel plamen, vysoký, jasný plamen. A to světlo se vylévalo do všech, kteří byli na blízku, to světlo je omývalo. A to dělala ta glazura, nepochopitelná glazura, která anděla oblékla do démantové záře. Zírali jsme a zírali. Kolega také strnul. A pak se pokřičoval a my jsme slyšeli, jak si mumlá kratičkou modlitbu...Nechápal to, co se stalo, nechápal to stejně jako my, jen se, stejně jako my, díval do očí toho planoucího anděla...Myslím, že jeho pan farář nikdy nedostal krásnější dárek a že v kapli andělů strážných u nich doma, na Vysočině, mají sošku, která může vábit procesí.

Ted' jsem už pár let věřící a ze svého nového pohledu si posuzuji události, které mě v životě potkávaly. A také tuhle událost. Když někdo něco velkého a krásného chce dokázat a udělat pro to všechno, co může, není síla, která by mu zabránila zvítězit. I kdyby se proti němu spikli všichni... I kdyby jeho milované dílo pomazali kdečím, poházeli blátem, nakonec se stejně před ním - a pro něj i pro ně – rozzáří.

Kolikrát jsme pak zkoušeli tuhle glazuru udělat ještě jednou, vzpomínali jsme, co jsme na anděla všechno namatklali. Bylo nám samozřejmé, že když ji dokážeme zopakovat, a patentujeme si ji, budeme těžcí pracháči, ta barva byla prostě úžasná...

Snažili jsme si udělat seznam toho, jak jsme co nanášeli, jak postupně jsme to nanášeli a v jakém čase po sobě – a kolik čeho bylo, kolik sádla, kolik laku na vlasy. Ale nejspíš jsme na něco zapomněli, něco jsme dali možná v jiném pořadí, nebo jsme něco přidávali v jiném poměru, prostě tu nádhernou zářící glazuru se nám už ani jednou nepodařilo zopakovat, i když jsme se snažili... Tolik snažili...

Jako by ten anděl, kterého jsme chtěli potupit, nám z pece zazpíval velkou píseň o základním tajemství života. O tom, že ti, kdo jsou dobří a chtějí dobré, jsou chráněni.

Vždy chráněni. A každá špína nakonec zmizí a roztaje v jejich vítězství...“

*Z chystané knihy Schody do ráje
Eduard Martin*

Informace o LL - společenství pomocníků misijních leprosárií

- Mnoho našich farníků celoročně přispívá této charitní organizaci, a proto alespoň stručně uvedeme některá fakta. Organizace pomáhá v Ásii, Africe a Jižní Americe. Jednak dodává do leprosarií léky a také přispívá na provoz nedávno vybudované 1. česko – indické nemocnice sv. Josefa v Bhilai pahari a pomáhá při výstavbě další

nemocnice v Phulpahari. Mimoto podporuje i zemědělské centrum při nemocnici v Bhilapahari, které jednak nemocnici zásobuje potravinami a také slouží jako vzorová farma pro místní zemědělce.

- Matka malomocných Dr. Ruth Pfau, lékařka, řeholnice v Pakistánu – měla 9. 9. 2009 80 let. Její celoživotní dílo má obrovský význam pro likvidaci lepry v Pakistánu,

20,823.745 Kč

V ROCE 2008

POMOC DO 50 MISÍ

OD DÁRCŮ LL

Z toho léky 8,212.456 Kč a I.ČESKO-INDICKÝ NEMOCNIČNÍ KOMPLEX SV. SV.JOSEFA PRO MALOMOCNÉ A TBC
V BHILAIPAHARI a Centrum sv. Josefa - Farma v Bhilai pahari 2,851.750 Kč II.ČESKO-INDICKÝ NEMOCNIČNÍ KOMPLEX
SV. JOSEFA PRO MALOMOCNÉ A TBC v PHULPAHARI U MIDNAPORE 6,527.350 Kč. Dotace MZČR 1,500.000 Kč

REŽIE V ROCE 2008 činila 4,8%

AFRIKA: Egypt, Etiopie, Jemen, Kenya, Tanzánie, Togo, Senegal, Sudan, Zambie, Zimbabwe, Madagascar.
ASIE: Indie, federální státy Uttar Pradesh, Rajasthan, Maharashtra, Andra Pradesh, Karnataka, Tamil Nadu, Orissa, Bihar-Jarkhand, West Bengal, Nepál, Pakistán, Filipíny, Již. AMERIKA: Bolívie, Kolumbie, Paraguay.

Rok kněží

Kázání papeže Benedikta XVI. v Brně-Tuřanech 27.9.2009

Milí bratři a sestry!
"Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím" (Mt 11,28). Ježíš zve každého svého učedníka, aby s ním zůstal, aby v něm našel posilu, oporu a útěchu. S tímto pozváním se obrací především na naše liturgické shromáždění, ve kterém je zde, spolu s Petrovým

nástupcem, v myšlenkách shromážděno celé vaše církevní společenství

Můj pozdrav je určen všem společně a každému jednotlivě: na prvním místě brněnskému biskupovi - kterému děkuji i za srdečná slova, s nimiž se na mě obrátil na začátku Mše svaté, - pánům kardinálům i dalším přítomným biskupům. Zdravím kněze, jáhny, seminaristy, řeholníky a řeholnice, katechety a pastorační pracovníky, mládež a četné rodiny.

Vítám rovněž vážené představitele veřejného života a zástupce armády, obzvláště prezidenta republiky s chotí, primátora města Brna a hejtmana Jihomoravského kraje, regionu s bohatou historií, kulturou, průmyslem a obchodem. Dále bych chtěl srdečně přivítat poutníky z celé Moravy a z diecézí ze Slovenska, Polska, Rakouska a Německa.

Milí přátelé, z důvodu povahy dnešního liturgického shromáždění jsem rád přijal záměr, který ve své řeči již naznačil váš biskup, a to zaměřit biblická čtení mše svaté k tématu naděje: přijal jsem jej s myšlenkou jak na obyvatele této milé země, tak na Evropu a lidstvo celého světa, které prahne po něčem, o co by pevně opřelo svou budoucnost. Ve své druhé encyklice - Spe salvi - jsem zdůraznil, že jediná "jistá" a "spolehlivá" naděje je v Bohu.

Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání. Vidíme, že není snadné vytvořit společnost založenou na dobru, spravedlnosti a bratrství, protože lidská bytost je svobodným tvorem a jeho svoboda zůstává křehkou.

Musíme svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru. Nesnadné hledání "správných zřízení lidských věcí" je úkolem pro všechny generace. A proto, milí přátelé, jsme zde hlavně proto, abychom naslouchali slovu, jež nám ukazuje cestu vedoucí k naději; ba dokonce nasloucháme Slovu, které jediné nám může dát pevnou naději, protože je

Slovem Božím.

V prvním čtení (Iz 61,1-3a) se prorok Izaiáš představuje jako obdařený posláním hlásat všem zarmouceným a chudým osvobození, útěchu a radost. Tento text převzal Ježíš a začlenil jej do svého kázání. Dokonce výslovně řekl, že prorokovo zaslíbení se vyplnilo na něm (srov. Lk 4,16-21).

Plně se uskutečnilo, když nás Ježíš svou smrtí na kříži a zmrtvýchvstáním osvobodil z otroctví sobectví a zla, hříchu a smrti. A toto je poselství spásy, starobylé a vždy nové, jež církev hlásá od pokolení do pokolení: Kristus ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, Naděje lidstva! Toto slovo spásy zaznívá silně i dnes v našem liturgickém shromáždění.

Ježíš se s láskou obrací k vám, synové a dcery této pozeňané země, v níž už před více než tisíci lety bylo zaseto semínko evangelia. Vaše země, stejně jako i jiné státy, se nachází v kulturní situaci, která je často radikální výzvou pro víru, a tedy i pro naději. Jak víra v Boha, tak naděje byly totiž v moderní době "přemístěny", byly odsunuty na rovinu pouze soukromou a pozemskou, zatímco v běžném a veřejném životě se prosadila víra ve vědecký a ekonomický pokrok.

Víme všichni, že tento pokrok je dvojznačný: otevírá možnosti pro dobro, zároveň má však i negativní dopady. Technické vynálezy a zdokonalení společenských struktur jsou důležité a jistě potřebné, leč nestačí k tomu, aby zaručily morální blaho společnosti. Ano, člověk potřebuje být osvobozen od materiální tísně.

Mnohem podstatnější však je, aby se zachránil před zlem, které postihuje ducha. A kdo jiný jej může zachránit, ne-li Bůh, který je Láskou a zjevil svou tvář všemohoucího a milosrdného Otce v Ježíši Kristu? Naší pevnou nadějí je tedy Kristus: v něm nás Bůh miloval až do krajnosti a dal nám život v hojnosti (srov. Jan 10,10), život, po kterém každý člověk, někdy třeba nevědomě, prahne.

"Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím." Tato slova, napsaná velkými písmeny nad vchodem vaší brněnské katedrály, nyní Ježíš adresuje každému z nás a dodává: "Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek" (Mt 11,29-30). Můžeme zůstat neteční vůči jeho lásce? Zde jako jinde v minulých staletích mnozí trpěli pro věrnost evangelium a neztratili naději.

Mnozí se obětovali, aby vrátili důstojnost člověku a svobodu národům, když ve velkorysém přilnutí ke Kristu našli sílu budovat nové lidstvo. A stejně tak v současné společnosti: Mnohé formy chudoby vznikají z osamělosti, z nedostatku lásky, z odmítání Boha a z tragédie člověka, který si myslí, že si může stačit sám nebo naopak že je pouhým bezvýznam-

ným a pomíjejícím jevem. V tomto našem světě, který se ztrácí, "když důvěřuje pouze lidským plánům", jedině Kristus může být naší spolehlivou nadějí. To je zvěst, kterou my, křesťané, jsme povoláni každodenně hlásat a dosvědčovat.

Hlásejte ji, milí kněží, tím, že zůstanete niterně sjednoceni s Ježíšem a budete konat s nadšením svou službu, s jistotou, že nebude mít nedostatku ten, kdo mu důvěřuje. Buďte Kristovými svědky vy, milí řeholníci a řeholnice, když budete radostně a důsledně uskutečňovat evangelijní rady, a tím budete ukazovat, jaká je naše skutečná vlast: nebe. A vy, milí laici, mladí i dospělí, vy, milé rodiny, opřete o víru v Krista své rodinné, pracovní a školní plány, jakož i aktivity v každé oblasti společnosti.

Ježíš nikdy své přátele neopustí. Ujišťuje o své pomoci, protože nic nelze konat bez něho, zároveň však vyžaduje, aby se každý osobně nasadil a šířil jeho univerzální poselství lásky a pokoje. Budiž vám povzbuzením příklad svatých Cyrila a Metoděje, hlavních patronů Moravy, kteří evangelizovali slovanské národy, a svatých Petra a Pavla, kterým je zasvěcena vaše katedrála.

Pohledte na zářivé svědectví svaté Zdislavy, matky, jež

vynikala skutky zbožnosti a milosrdenství; na svatého Jana Sarkandra, kněze a mučedníka; na svatého Klementa Maria Hofbauera, kněze a řeholníka, narozeného v této diecézi a svatořečeného před sto lety; či na blahoslavenou Restitutu Kafkovou, řeholnici narozenou v Brně a zavražděnou nacisty ve Vídni. Kéž vás provází a ochraňuje Maria, matka Krista Pána, naší naděje. Amen

Kněží, kteří působili ve farnosti sv. Václava v Brumově - Bylnici

Chceme vás, milí čtenáři, postupně seznamovat se správci naší farnosti, jejichž jména jsou uvedena v různých pramenech od r. 1576. Připojíme i co je známé z jejich života, působení.

1. 1576–1579 Viktorin Přibyslavský z Rataj
2. 1579–1607 Mojžíš Adam Jemelka z Trnavy
3. 1607–1608 Jakub Clenider. Jan Fridelius
4. 1608–1610 Jakub Mutrala
5. 1610–1613 Petr Baroš. Kooperátor Jiří Posmič
6. 1613–1616 Jan Michalička
7. 1616–1624 Jiří Posnicius/Posmič nebo Resmič?/

Pokračování v dalším čísle 7. m.

Svědectví

Sen o temnotě a šepotu naděje

Obvykle se sny nijak nezabývám. Považuji to přinejmenším za lehkomyslné a – mám-li být upřímný – mnohdy i hloupé a zavádějící. Ale přesto se mi sen už několikrát v životě stal místem setkání s Bohem, prostředkem Boží komunikace s mou duší. Jeden ze snů hrál dokonce důležitou úlohu při mém hledání osobního povolání. Ale teď bych chtěl psát o snu, který nesl trochu jiné poselství. Hluboce mnou otřásl, takže i dnes, když se mi vybaví, uchovává si mimořádnou život a sugestivní sílu.

Je zvláštní, jak dokáže sen využívat našich denních zkušeností a přetvářet je do fantastických podob, zápletek a vyústění. Nejvíce se nám do paměti nevrývají sny plné radosti, ale sny, v nichž se dostáváme do styku s bolestí a strachem na dně našeho srdce: sny, které prostupuje pláč naší duše. Tak tomu bylo i v mém snu.

Byl jsem v něm společně s mými nejlepšími přáteli v jednom velkém městě. Už nevím, co jsme zrovna podnikali, nejspíš to není důležité. Jen tak jsme si povídali o životě.

Počáteční pohoda se ale rychle změnila v úzkost a strach, protože jsem si náhle uvědomil, že se na naše město žene strašná vichřice, která láme stromy a vyvrací sloupy elektrického osvětlení. A hned za ní se jako temná stěna zvedá obrovská mořská vlna, která se chystá vše pohltnout a zničit. Nebe bylo téměř úplně zatažené, kolem bylo slyšet kvílení zvedajícího se větru

i křik lidí, kteří se snažili najít nějaký úkryt. I já jsem vběhl do vchodu jednoho vyššího kamenného domu a chtěl se schovat v podkroví. Uvědomil jsem si, že mi přátelé nejsou se mnou. Hledal jsem je, ale úplně se v tom zmatku ztratili. Moc jsem si přál, aby byli se mnou, ale nemohl jsem je najít. Tak jsem po schodech utíkal nahoru, až do nějakého bytu, kde bydleli jacísi manželé středního věku, a ti mne přijali a společně se mnou se šli schovat na půdu. Vzpomínám si, že jsem škvírou pod střešou viděl, jak se na město valí temný mrak. Zmocnila se mě nepopsatelná úzkost. Vítr už v tu chvíli dosahoval síly orkánu a začal rvát plechový okraj střešy. Chytil jsem ho vlastníma rukama a snažil se ho udržet. Bubnoval do něj déšť a nápor větru se mnou lomcoval. Venku jako by moc převzaly síly zla. Slyšel jsem hlas, který prorážel jakot větru a burácení bouře: „Poslal jsem čtyři demony, aby tě zničili.“ Jména těch démonů byla: Pýcha, Lenost, Smutek a Smilstvo. Děs v mém srdci dosáhl vrcholu. Nebylo kam uniknout, kam jsem se uchýlit. Měl jsem být roztrhán demony, kteří se dobývali do domu. Zcela mimovolně jsem se začal modlit – modlitba plynula z nejhlubších záhybů mé duše jako když vytryskne pramen a dere se nezadržitelnou silou na povrch. „Zdravas Maria, milosti plná, Pán s tebou...“ Ta modlitba byla zoufalým šepotem duše spoutané strachem. Byla jako oáza hlubokého ticha uprostřed hřmění, jako ostrůvek posledních zbytků naděje. „...pros za nás hříšné, nyní i v hodinu

smrti naší!“ Temná vlna se převalila přes dům, ale nepronikla dovnitř. Dopadla na střešou jako těžké kladivo, ale nerozdrtila ji.

V tu chvíli jsem už nevnímал nic jiného než modlitbu. Vítr náhle jako by byl zasažen v samém kořeni a úplně zmlkl. Obloha se rychle rozjasnila. A já po chvíli čekání, s doznívající modlitbou na rtech, vyšel ven.

Maria, Jitřenka a Ochránkyně, přimlouvej se za nás.

Město bylo jako znovuzrozené. S vděčností a radostí jsem přeskakoval kaluže. Mí přátelé se postupně začali trousit z míst, kde se schovali. Nikdo nechyběl. Ale já byl zcela proměněný. Vybavilo se mi mnoho situací, kdy jsem musel zápasit s pýchou, smut-

kem, leností i nečistotou. Teď jsem věděl, že pán zla útočí na tato čtyři nejslabší místa mé osobnosti. Zakusil jsem jeho nenávisť a moc, s jakou mne chce rozdrtit, zničit, vzít mi naději a obrátit ji v zoufalství. Ale věděl jsem, že to nemůže dokázat, pokud budu ponořen do svého srdce, celou bytostí obrácený k Bohu, v náručí té, která sama se zcela spolehla na Boží moc.

Jsmo slabí, zranění, trápí nás mnohé nemoci a pokušení.

Boj se zlem nikdy nemůžeme vyhrát pouze vlastní silou. Naši silou je ten, který zlo přemohl. Jinde nemáme šanci.

Můj Pane, děkuji ti za toto poznání. Ty jsi můj Pán a Spasitel, můj Vykupitel a Učitel, jsi světlo v temnotě a pramen života. Jsi píseň, kterou chci zpívat ve věčnosti, jsi hlubina, do níž se chci ponořit, v níž se chci skrýt, v níž se chci ztratit...

<http://tob.signalny.cz/0804/sen-o-temnote-a>

„Syťí nás tím, čím žili“

Zě šivota a myšlěněk svatých

18.10. Sv. Lukáš Evangelista

Evangelista sv. Lukáš se narodil – podle historika Eusébia – v sýrském městě Antiochia. Jeho rodiče byli zámožní a šlechtičtí pohané a dali svého nadaného syna vzdělávat ve vědách, v kterých dělal velké pokroky. Na svých cestách po Řecku a Egyptě se proslavil jako učenec. Žil a pracoval v Antiochii jako

lékař. Všeobecně se myslí, že k poznání pravé víry ho svými kázáními v hlavním sýrském městě Antiochia přivedl a potom i pokřtil sv. Pavel. Pavel býval často nemocný. Lukáš měl příležitost uplatnit své lékařské umění. Pavel se nejdříve se Silasem a Timotejem vydal hlásat evangelium do Makedonie a Lukáš se k nim přidal. Potom zůstal ve Filipech, aby upevnil tamější křesťanskou obec. Po šesti letech se vrátil k Pavlovi. Společně putovali do Jeruzaléma. Po celé dva roky, které Pavel strávil v císařském vězení v Římě, stál Lukáš po jeho boku. Tu se seznámil také

s Petrem a Markem, kteří v císařském sídle hlásali Boží slovo. I při druhém Pavlovi uvěznění Lukáš s ním věrně vytrval až do chvíle jeho mučednické smrti. Za společného putování s Pavlem, Lukáš zaznamenal všechno, co se od Pavla a od jiných apoštolů dověděl o Ježíšově životě a činech. Zachytil i skutky apoštolů po Kristově vzkříšení tak, jak je poznal z vyprávění anebo se jich sám zúčastnil. Mnohé podrobnosti o Ježíšově narození, dětství a mladosti se zřejmě dověděl přímo od Ježíšovy matky Marie, která ve svém srdci uchovávala vzpomínky na Syna. Přestože svoje setkání s ní nezaznamenal, snad ji poznal v Jeruzalémě. Lukáš nebyl jen dobrým lékařem, ale i malířem a prý tam maloval i její portrét. Po Pavlovi umučení šířil Lukáš víru ve vícerech krajinách a nakonec zemřel ve vysokém věku mučednickou smrtí. Východní křesťané si ho ve své liturgii uctívají jako lékaře a malíře. Křesťanští lékaři si sv. Lukáše uctívají jako svého patrona.

Je patronem: lékařů, chirurgů, malířů, notářů, umělců, zlatníků, sochařů, knihařů, řezníků, vyšivačů;

Atributy: okřídlený býk (býk symbolizuje obětní zvíře), pero, kniha nebo svitek

Modlitba z liturgie

Bože, tys povolal svatého Lukáše, aby svým kázáním i tím, co napsal, hlásal nezměrné bohatství tvé milosrdné lásky; prosíme tě, dej, aby ti, kdo přijali víru, vytvářeli jednotu srdce i ducha a aby všichni lidé uviděli tvou spásu.

Z liturgiě

11. 10. 2009

28. neděle v mezidobí

„Prodej všechno co máš a následuj mě!“

1. čtení Mdr 7, 7 – 11

2. čtení Žid 4, 12 – 13

Evangelium Mk 10, 17 – 30

Když se Ježíš vydával na cestu, přiběhl nějaký člověk, poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu odpověděl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš přikázání: Nezabiješ, nezczizolžíš, nepokradeš, nevydáš krivého svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí.“ Ježíš na něho pohlédl s láskou a řekl mu: „Jed-

no ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“ On pro to slovo zesmutněl a odešel zarmoucen, protože měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: „Jak těžko vejdu do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ Učedníci užasli nad jeho slovy. Ježíš jim však znovu řekl: „Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“ Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohlédl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno.“ Tu mu řekl Petr: „My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“ Ježíš odpověděl: „Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro

evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti a pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný. A tak mnozí první budou posledními a posledními prvními.“

Ozvěna slova:

Jsmo-li poctiví, musíme si přiznat, že máme sklony připoutávat se k majetku – ať je velký, či malý. Nehrozí to jen bohatým, ale i těm, co nemají nic. Mohou přilnout touhou. Nejdůležitější je tedy vnitřní postoj a přilnutí. Možná bychom nejraději zavřeli oči před otázkou, zda jsme, či nejsme svobodní vůči konkrétním věcem – penězům, autu, vlastnímu domu, technice. Evangelium nám dává odvahu k poznání pravdy. Kristus nabízí pomocnou ruku všem „závislým“ a volá, že je Někdo mocnější, kdo nás může vytrhnout

z moci majetku. Bůh osvobozuje darem vnitřní svobody, jindy dává i svobodu vnější s výraznou chutí opustit konkrétní věci. Stále mějme před očima to, co náš nepřekonatelný Mistr předložil bohatému mladíkovi: jen jeden je ten skutečně Dobrý. Všechno je krásné a dobré, i to, co obdivujeme na věcech denní potřeby, na uměleckých předmětech, či na technice, to je odleskem toho Dobrého. A jestliže nás přitahuje a obohacuje krásný předmět, tím víc nás přitahuje někdo krásnější – dobrý Bůh. On je všechno pro tebe – je všechno to, co miluješ. Je nejen dobrý, ale i mocný – schopný nás osvobodit od toho všeho, co nás brzdí na cestě k Němu.

25. 10. 2009

30. neděle v mezidobí

„Mistře, ať vidím!“

1. čtení Jer 31, 7–9

2. čtení Žid 5, 1–6

Evangelium Mk 10, 46–52

Když Ježíš a jeho učedníci s velkým zástupem vycházeli z Jericha, seděl u cesty slepý žebrák - Timaiův syn Bartimaios. Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. On však křičel ještě víc: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ Zavolali tedy toho slepce a řekli mu: „Buď dobré mysli, vstaň, volá tě!“ On odhodil plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš se ho zeptal: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Slepce odpověděl: „Mistře, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila!“ A ihned začal vidět a šel tou cestou za ním.

Ozvěna slova:

Co kdyby k tobě přišel Ježíš s nabídkou: „Co chceš, abych ti udělal?“ Co bys mu odpověděl? Možná bys byl zaskočen... třeba právě proto, že na rozdíl od slepce k Ježíši nevoláš. Možná neznáš tu úpěnlivou modlitbu člověka, který je zvyklý nestále „prosít“, žádat o smilování. Možná neznáš tu hlubokou modlitbu tryskající z nouze, modlitbu v situaci, kdy jsi v koncích, v beznaději, ale víš, že je Někdo, kdo ti může pomoci. Bartimaios volal s jistotou, že Ježíš ho může zachránit. Ukázal každému z nás, že On je náš Zachránce, Lékař, Průvodce v temnotách údolí smrti, Pastýř, který tě vede po cestách života a vyvádí ze slepých

uliček. Prosil o smilování, jinými slovy: „Ježíši, ukaž mi svou milost, dej mi dar.“ I ty můžeš volat se stejnou důvěrou: „Ježíši, ukaž mi svou dobrotu, ty jsi milosrdensví, ty znáš soucit, ty jsi mé útočiště.“ Někdy se nám zdá, že o něco prosíme a nedostáváme to. Ježíš je přece stále stejný, tehdy i dnes. Pořád stejně milosrdný, ale někdy jedná tak, jindy onak. V evangeliu také neuzdravoval všechny. Někdy splní naše přání hned, jindy nevyhoví, aby nám později daroval něco mnohem lepšího. Anebo nedává hned, aby čekáním vzrůstala naše důvěra. Pokud mám skutečnou víru, pak důvěřuji, že mi Ježíš může dát, po čem toužím a pokud nedá, pak moje důvěra neklesá, ale stále důvěřuji, že mi dá jiné dary – lepší než to, co hledám. Protože on „neumí“ jinak.

1. 11. 2009

Slavnost všech svatých

Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu!

1. čtení Zj 7, 2-4.9-14

2. čtení 1 Jan 3, 1-3

Evangelium Mt 5, 1-12a

Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni. Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blahoslavení, kdo žízní a lační po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdensví. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny. Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť

jejich je nebeské království. Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vyhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.“

Ozvěna slova:

Dnem smrti začíná pro křesťana *dovršení jeho zrození* započatého křtem, definitivní „připodobnění k obrazu Syna“ udělené pomazáním Ducha svatého a účast na hostině Království, kterou předjímal Eucharistie, i když má ještě zapotřebí dalších očistování, aby mohl obléci svatební šat. Tedy žádná melancholie. *Největší slavnost*. Brána nového ŽIVOTA... Definitivní stvrzení toho, co jsme od Boha přijali a toho, co nám slíbil. Bod, kdy se naplňuje naděje, ze které žijeme. Úžasné vyvrcholení naší pouti. To, co se v tu chvíli děje, je asi příliš krásné na to, abychom si to dovedli jen představit: „Lidské oko nespátřilo, na mysl lidskou nevstoupilo...“ Tolik radosti, že moji blízcí, „kteří nás předešli“, dosáhli toho, v co věřili, a nyní: ONI jsou SYN a SYN je ONI... Úplné spojení. Všechna plnost Boha je teď i jejich plností... *Největší slavnost, SLAVNOST VŠECH SVATÝCH*.

Slovo Boží v liturgii:

18. 10. 2009 29. neděle v mezidobí

1. čtení Iz 53, 10–11

2. čtení Žid 4, 14–16

Evangelium Mk 10, 35–45

2. 11. 2009 Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

1. čtení Dan 12, 1–3

2. čtení 1 Kor 15, 20–24a.25–28

Evangelium Lk 12, 35–40

Úmysly Apoštolátu modlitby - ŘÍJEN

1. Aby neděle mohla být prožívána jako den, kdy se křesťané shromažďují k slavení Eucharistie a k posílení jednoty se vzkříšeným Pánem.
2. Aby všechn Boží lid, kterému Kristus svěřil poslání jít a hlásat evangelium všemu stvoření, obětavě přijal svoji vlastní misionářskou zodpovědnost a považoval ji za nejvyšší službu, kterou může lidstvu nabídnout.
3. Aby církev a stát spolupracovali v úsilí o rozkvět našeho národa na účinném řešení problémů každého člověka.

Úmysly m?i svatých na m?síc říjen - listopad 2009

- Po 12. 7.30 za + Marii Liškovou, + syna Jaroslava, živou rodinu Liškovu a + rodinu Mikešovu
 Út 13. 16.30 za + Josefa Nováka, živou rodinu a za duše v očišči
 St 12. 18.00 za + rodiče Vaňkovy, jejich zetě, za + rodiče Krahulcovy a živou rodinu
 Čt 15. 18.00 za + Vlastimila Macháče a živou rodinu
 Pá 16. 18.00 na poděkování za všechny přijaté milosti a za uzdravení rodových kořenů rodiny Liškové a Staňkové
 So 17. 18.00 za + Ludmilu Bičejovou a živou rodinu

- Ne 18. 7.30 za + Marii Fojtíkovou a za duše v očišči**
9.0 za + Václava Andrýska, + rodinu Andrýskovu, Lysáčkovu a Františku Florešovou
10.30 za farníky
 Po 19. 7.30 za + Vladimíra Řepku (nedožítých 50 let), za živou a + rodinu, za + Bohumíra a Marii Kaffkovy, a za duše v očišči
 Út 20. 18.00 za + Antonína Matějčíka, jeho sestry Aloisii a za Alenu Ungrovu a za živou rodinu
 St 21. 18.00 za + rodiče Bližňákovy, zetě, Marii Elšíkovou a Boží požehnání pro živou rodinu
 Čt 22. 18.00 za + Robina Beňo a Boží požehnání pro živou rodinu
 Pá 23. 18.00 za + rodiče Peclovy, + dceru Ludmilu a za rodiče Hořečné
 So 24. 7.30 za + rodiče Hynka a Marii Matějčkové, za + syna Josefa a za živou rodinu

- Ne 25. 7.30 za + Jana a Marii Lysáčkovy, syna Josefa s manželkou, za duše v očišči a za živou rodinu**
9.00 za manžela + Karla Búbela, sestru Zdeňku, bratry – Milana, Zdeňka, rodiče Smržovy a Búbelovy a za živou rodinu
10.30 za farníky
 Po 26. 7.30 za + rodiče Kostkovy, syna a snachu, za + rodiče Sábovy a dva syny, za duše v očišči a Boží požehnání pro živou rodinu
 Út 27. 17.00 za + Ladislava Staníka, + rodiče Staníkovy a Kostkovy, za + Františka Fojtíka, za duše v očišči a Boží požehnání pro živou rodinu
 St 28. 17.00 za + manžela, sestru a za pomoc a ochranu pro živou rodinu
 Čt 29. 17.00 za + Josefa Šabršulu, + syna, + sourozence, + rodiče Šabršulovy a Strnadovy
 Pá 30. 17.00 za + Janu a Marii Ovesných, + vnuka Petra a za Boží požehnání a dar zdraví pro celou živou rodinu
 So 31. 7.30 za rodinu Chytilovu, Kadlečkovu, Mišákovu, Surou, Zimáčkovu s prosbou o pomoc Boží a ochranu P.Marie a věčný pokoj pro zemřelé

Listopad

- Ne 1. 7.30 za + Františka Strnada, + zetě Pavla a Ladislava, + rodiče z obou stran, za duše v očišči a za dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu**
9.00 za + Jaroslava Kozubíka, nemocnou manželku, pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu
10.30 za farníky
 Po 2. 7.30 za + kněze z farnosti
 10.00 na úmysl Svatého otce
 17.00 za + farníky
 Út 3. 17.00 za + Františka Fojtíka, dvoje + rodiče a za živou rodinu
 St 4. 17.00 za + Kateřinu Charvátovou, manžela Jarolíma, + dceru Jaroslavu Vaňkovou s manželem, s prosbou o pomoc a ochranu pro živou rodinu
 Čt 5. 17.00 za + rodinu Kroupovu a Kostkovu, + Ladislava Kroupu, jejich rodiče a za duše v očišči
 Pá 6. 7.30 za nemocné
 17.00 za živé a + členy živého růžence
 So 7. 7.30 za + manžela, rodiče z obou stran, za živou rodinu a duše v očišči

- Ne 8. 7.30 za + rodiče Dubcovy, + syna, vnuka, 3 zetě a požehnání pro živou rodinu**
9.0 za + Zdeňka Kozáčka, jeho + dědečka Vojtěcha Kozáčka a + rodiče Válekovy a Kozáčkovy
10.30 za farníky
 Po 9. 7.30 za + Marii a 3 bratry Valčíkovy, Josefa Mišu s prosbou o pomoc Boží a ochranu P. Marie pro živou rodinu
 Út 10. 17.00 za + rodiče Loucké, Šeré, Hořákovy a za živou rodinu
 St 11. 17.00 za + Josefa Divoše, + rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
 Čt 12. 17.00 za + M. Třískovou roz. Pěničkovou, za její + sestru Martu, bratra Antonína a za živou rodinu
 Pá 13. 16.30 za + Annu Dorňákovou a manžela, za + Františka Šabršulu a syna Stanislava
 So 14. 7.30 za + Jana Macků, manželku, 6 + dětí a za duše v očišči

- Ne 15. 7.30 za + Františku Kostkovou, syna Antonína, zetě, rodiče Kostkovy a Šabršulovy a živou rodinu**
9.00 za + Františka Pindřáka, jeho otce, za duše v očišči a požehnání pro živou rodinu
10.30 za farníky

Mše sv. v Sidonii

- 17.10. za Františka Švacha
 24.10. za Emila Krahulce
 31.10. za Marii a Karla Mynářovy
 7.11. za rodinu Chytilovu a Juřenčákovu
 14.11. za Oldřicha Švarce 1.výročí

Modlitba za kněze

*Dobrý Otče,
 přijmi naše prosby
 za naše duchovní otče.
 Přonikni jejich srdce
 milostí Ducha Svatého,
 opřavdovostí
 a láskou,
 aby se Ti
 stále více podobali.
 Ať posvěcují
 sěbě i nás,
 ať nás vedou k Tobě,
 ať vždy u nás
 naléznou
 pomoc a pochopení.
 Aměn.*

